

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

Ritt Bjerregaards spørgsmål, er, at den danske regering erklærer, at det for os er centralt, at vi selv kan føre vores fordelingspolitik, og at vi går ud fra, at alle andre regeringer er enige heri, hvilket de også bekræftede, og min udtalelse er blevet protokolleret på nøjagtig samme måde som de andres fortolkninger af planerne om den økonomisk-monetære union. Jeg mener altså, at vi dermed også har det skriftligt nedfældet på den eneste måde, noget sådant kan skriftligt nedfældes, nemlig på lige fod med de andre regeringers erklæringer om denne sag. Men vi kan selvfølgelig ikke i en tiltrædelsestraktat få et forbehold mod noget, der overhovedet ikke er vedtaget og ikke har nogen principper i de traktater, vi har skrevet under.

Formanden: Af hensyn til de endnu indtegnede 28 talere henstiller jeg, at man indskrænker de korte bemærkninger. Der er indtegnet endnu 4 til korte bemærkninger, og dem tager vi nu. Så henstiller jeg, at vi går over til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Maigaard: Til statsministeren vil jeg sige, at han i alt fald har bidraget til at få debatten ned fra de høje nagler, som den havde i eftermiddags, og det skal han ikke have utak for fra min side. Jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fast ved, at uanset hvilken beslutning vi træffer den 2 oktober, så vil solen blive ved med at skinne, og kartoflerne vil blive ved med at gro.

Dernæst til det udenrigspolitiske. Der hæfter jeg mig ved, at Willy Brandt den 8. februar siger:

„Det andet punkt er på den anden side, at der i udviklingens løb sikkert rejser sig det spørgsmål, hvilken yderligere rolle for den europæiske komponent i forsvaret det ganske vist begrænsede atompotentiell vil spille, som to af EF-staterne, nemlig England og Frankrig, råder over.“

Det er det ene.

Det andet handler om — det var det, der var hr. Knud Damgaards anliggende — at han om NATO siger:

„Jeg anser i dag Eurogruppen for en meget nyttig organisation, men den kan ikke tjene som erstatning for det andet, som er nødvendigt, nemlig at alle de vest-europæiske partnere, dvs. inkl. Frankrig, gør sig overvejelser om de fremtidige forsvarspolitiske aspekter.“

Jeg kan ikke se nogen sammenhæng mellem statsministerens og hr. Knud Damgaards betragtninger og så det, Willy Brandt officielt har lagt frem, og som regeringen af egen drift har tilstillet folketingets markedsudvalg.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Hr. Maigaard sagde før, at han ikke kunne forstå, at afspændingen kunne foregå inden for rammerne af NATO. Det må bl. a. skyldes, at hr. Maigaard ikke følger så godt med i disse ting, som jeg ærligt talt troede han gjorde.

Vi forbereder i øjeblikket som bekendt en konference om sikkerhed og samarbejde i Europa. Det er en konference, vi fra dansk side interesserer os meget for, arbejder meget energisk med. Vi har taget bilateral, som det hedder, altså tosidig kontakt med Finland på et tidligt tidspunkt i denne sag. Vi skal, om alt går vel, den 22. november tage del i de flersidede forberedelser i Helsingfors om denne sikkerhedskonference. Hvor er det, vi drøfter den? Det er inden for NATOs rammer, og til trods for, at disse drøftelser finder sted inden for NATOs rammer, er det altså et ønske, vi deler med Sovjetunionen, at få denne konference, det er Sovjetunionen, der presser vældigt på. Vi har fra dansk side — og det er der flere af NATO-landene der har — et ønske om, at vi på denne konference også får drøftet principperne for gensidige styrkereduktioner, altså igen et afspændingsinitiativ. Det er man mindre interesseret i i denne form såvel fra sovjetisk som fra amerikansk side